

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
12.M.1632/2006/6.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a dr. Topánka Erika jogtanácsos (a Független Rendőr Szakszervezet részéről, 1388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt ***D. T. felperesnek a Rendészeti Biztonsági Szolgálat*** (1903 Budapest, Pf.: 314.) ***alperes ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt*** indított peres ügyében tartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az alperes 30-59-6/2006.Fe. számú határozatát hatályában fenntartja.

Az eljárás illetékét a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet a kézhezvételt követő 15 napon belül három példányban, a Fővárosi Bíróságnak címezve, a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál lehet előterjeszteni.

I N D O K O L Á S

A felperest fegyelemsértés miatt alperes fegyelmi fenytést kiszabó határozattal marasztalta.

A határozat ellen a felperes élt keresettel a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál.

Keresetében kérte, hogy a bíróság eljárási szabályszegés miatt állapítsa meg a határozat jogellenességét, azt helyezze hatályon kívül, egyben szüntesse meg a fegyelmi eljárást.

Alperes a felperes keresetének elutasítását, egyben a fegyelmi határozat hatályában való fenntartását kérte.

A felperes keresete nem megalapozott.

A bíróság az ügyben a Pp. 201., 203. §-a alapján bizonyítási eljárást folytatott le és az alábbi tényállást állapította meg.

Az alperes felperessel szemben 2006. február 2-án fegyelmi eljárást rendelt el a felperes kötelezettségszegése miatt, melynek értelmében 2006. január 16-án reggel a felperes engedély nélkül elhagyta szolgálati helyét és ezzel megszegte a munkaköri leírásában foglaltakat.

A határozat rendelkezett vizsgálóbiztos megbízásáról is.

A fegyelmi eljárásban a vizsgálóbiztos meghallgatta a felperest, majd pedig ezt követően két tanú meghallgatására is sor került és ezt követően február 16-án iratismertetés volt, melyről jegyzőkönyv készült.

Felperes 2006. március 1-jén vett át a fegyelmi határozatot, amely arról rendelkezett, hogy a Kjt. 46. § (8) bekezdése alapján az alperes egyszerűsített eljárás keretében megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta a felperest.

A felperes keresetében kifejtette azon álláspontját, melynek értelmében álláspontja szerint az alperesi eljárás jogellenes.

Sérelmezte azt, hogy a munkáltató a fegyelmi eljárást elrendelte, ezt követően módosította akként az eljárást, hogy a határozatot egyszerűsített eljárás keretében szabta ki a felperessel szemben.

Felperes álláspontja szerint ezáltal felperes meg volt fosztva a védekezés lehetőségétől, valamint attól, hogy a fegyelmi tanács előtt tehessen nyilatkozatot.

Alperes vitatta a felperes álláspontját, mivel szerinte alperes mindenben a Kjt. vonatkozó rendelkezései alapján járt el.

A Kjt. 46. § (8) bekezdése rögzíti: „mellőzhető a fegyelmi eljárás lefolytatása a (2) bekezdésben foglalt esete kivéve”, ha a kötelezettségszegés csekély súlyú és a tényállás tisztázott.

A közalkalmazottat ilyen esetben is meg kell hallgatni, az ügy érdeméről a fegyelmi eljárás megindítója dönt és legfeljebb megrovás büntetés szabható ki.

A becsatolt fegyelmi vizsgálati anyagból a bíróság megállapította, hogy nem vitatottan alperesnél a fegyelmi eljárás keretében a felperes meghallgatásra került.

Felperes előterjeszthette védekezését, valamint jogi képviselőt is igénybe vett.

Helyesen hivatkozott a bíróság álláspontja szerint alperes a 2000. évi 365-ös számú BH-ra, amely kimondja, hogy a munkáltató abban az esetben köteles megindítani a fegyelmi eljárást, ha utóbb arra a következtetésre jut, hogy a Kjt. 46. § (8) bekezdését alkalmazza, valamint a kérdéses BH kimondja azt is, hogy a közalkalmazottal szemben fegyelmi eljárás mellőzésével csak akkor szabható ki büntetés, ha annak

alapjául szolgáló cselekmény miatt a munkáltatói jogkör gyakorlója fegyelmi eljárást indított.

Jogszerűen járt el akkor tehát az alperesi munkáltató, amikor a felperessel szemben a lefolytatott fegyelmi eljárásban beszerzett bizonyítékok, a felperes személyes meghallgatása során az eset összes körülményét mérlegelte és arra a következtetésre jutott, hogy a cselekmény súlya olyan mértékű, amely a legenyhébb fegyelmi büntetés kiszabását teszi indokolttá.

Ennek figyelembevételével jogszerűen döntött arról is, hogy gyorsított eljárás keretében szabjon ki a felperesre nézve marasztaló határozatot.

Fentiekre tekintettel a bíróság az alperesi eljárást maradéktalanul a jogszabályoknak megfelelőnek tartotta mind jogalap, mind pedig eljárási forma tekintetében.

Nem talált a bíróság olyan jogszabálysértést, amelyre nézve a határozat érvénytelenségét vagy jogellenességét lehetett volna megállapítani.

Ezért a bíróság a felperes keresetét elutasította, az alperes fegyelmi határozatát hatályában fenntartotta.

Tekintettel arra, hogy egyik peres fél sem terjesztett elő perköltség igényt, ezért a bíróság a perköltség megállapítását mellőzte.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelt 2. § (1) bekezdés f) pontjában foglalt tárgyi költségmentesség miatt az eljárás illetékét a Magyar Állam viseli.

Az ítélet elleni jogorvoslati lehetőséget a Pp. 233., 358. § biztosítja a peres feleknek.

Budapest, 2006. október 3. napján

Dr. Molnár Erika sk.
tanácselnök
az aláírásban akadályozott
Fekete Béláné, valamint Kovács Károlyné
ülnökök helyett is

A FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
55.Mf.630.115/2007/3.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1133 Budapest, Visegrádi u. 116., ügyintéző: Dr. Topánka Erika jogász) által képviselt **D. T. felperesnek a Rendészeti Biztonsági Szolgálat** (1903 Budapest, Pf.: 314.) **alperes ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt** indított perben a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2006. október 3. napján kelt 12.M.1632/2006/6. sorszámú ítélete ellen a felperes 7. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a 30-59-6/2006.Fe. számú fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezi.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében felperes keresetét elutasította és az alperes 30-59-6/2006.Fe. számú határozatát hatályában fenntartotta.

Indokolása szerint az alperes a felperessel szemben 2006. február 2-án fegyelmi eljárást rendelt el a felperes kötelezettségszegése miatt, egyben a vizsgálóbiztos megbízásáról is rendelkezett. A fegyelmi eljárásban a vizsgálóbiztos a felperest és két tanút is meghallgatott, a fegyelmi eljárás keretében 2006. február 16-án került sor az iratismertetésre.

Ilyen előzmények után került meghozatalra az a fegyelmi határozat, amely arról rendelkezett, hogy a Kjt. 46. § (8) bekezdése alapján az alperes egyszerűsített eljárás keretében megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta a felperest. Az elsőfokú bíróság bizonyítás eredményeképpen állapította meg, hogy az alperes a fegyelmi eljárást a jogszabályoknak megfelelően folytatta le, melynek során a felperessel szemben a lefolytatott fegyelmi eljárásban beszerzett bizonyítékok alapján, az összes körülmény mérlegelésével helytállóan járt el, amikor gyorsított eljárás keretében szabta ki a fegyelmi büntetést. A 2000. évi 365. sz. BH alapján emelte ki a bíróság, hogy a

közalkalmazottal szemben fegyelmi eljárás mellőzésével is csak akkor szabható ki büntetés, ha a munkáltatói jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárást megindítja, az alperes ennek megfelelően járt el.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, kérve az ítélet megváltoztatását és a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését jogellenesség miatt.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a Kjt. fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályait tévesen értelmezte, mert az alperes fegyelmi határozatának alapján adó Kjt. 46. § (8) bekezdése a fegyelmi eljárás lefolytatásának mellőzéséről rendelkezik, nem pedig a már elrendelt és lefolytatott fegyelmi eljárásban a fegyelmi tanács döntésének elhagyásáról. A Kjt. 46-49. §-ai szerint, ha a munkáltató a fegyelmi vizsgálat elrendelése mellett döntött és a vizsgálatot le is folytatták, az ügy érdemében már csak a három tagú fegyelmi tanács határozhat és nincs lehetőség a munkáltató egyszemélyben való döntésére, azaz az egyszerűsített eljáráshoz való visszatérésre. A munkáltató a Kjt. ezen garanciális szabályát nem tartotta be, amely megalapozza a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését (felhívta a BH 1995.436, 2001.498, 2002.245. számú eseti döntéseit).

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése alapos.

A Fővárosi Bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan tárta fel, azonban abból téves jogi következtetést vont le, a tényállás tekintetében az irányadó jogszabályokat tévesen alkalmazta.

A másodfokú bíróság a döntésénél szem előtt tartotta, hogy a keresettel támadott fegyelmi határozat feltüntette az eljárás alapjaként az 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 46. § (8) bekezdését, melyre figyelemmel egyszerűsített eljárás keretében szabta ki a munkáltatói jogkör gyakorlója a Kjt. 45. § (2) bekezdés a) pontja szerint a „megrovás” fegyelmi büntetést.

A peridőszakban hatályos Kjt. 46. § (8) bekezdése szerint: „Mellőzhető a fegyelmi eljárás lefolytatása – a (2) bekezdésben foglalt esetet kivéve –, ha a kötelezettségszegés csekély súlyú és a tényállás tisztázott. A közalkalmazottat ilyen esetben is meg kell hallgatni. Az ügy érdeméről a fegyelmi eljárás megindítója dönt és legfeljebb megrovás büntetés szabható ki.”

Ezen jogszabályi rendelkezés értelmezése körében az elsőfokú eljárásban maga az alperes hivatkozott az EBH.2000.365. számú (elsőfokú ítéletben tévesen BH.2000.365. számúnak jelzett) elvi döntésére annak kiemelésével, hogy a munkáltató abban az esetben is köteles megindítani a fegyelmi eljárást, ha utóbb arra a következtetésre jut, hogy a Kjt. 46. § (8) bekezdést alkalmazza. Ilyen döntésre a munkáltató a közalkalmazott meghallgatása, valamint egyéb adatok alapján juthat és kerülhet olyan döntési helyzetbe, hogy az egyszerűsített eljárás szabálya alapján hoz meg a döntését.

A másodfokú bíróság csak azt az alperesi hivatkozást fogadta el, hogy a Kjt. 46. § (8) bekezdéseinek alkalmazására iránymutató az EBH.2000.365. sz. elvi döntés, azonban annak lényege épp az alperesi érvelést teszi súlytalanná. A hivatkozott EBH határozat épp azt emeli ki, hogy a Kjt. 46. § (8) bekezdése értelmében lehetőség van a közalkalmazott felelősségre vonására fegyelmi eljárás lefolytatásának mellőzésével, amennyiben a munkáltatói jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárást megindítja. Nyomatékosan hangsúlyozta az EBH döntés is, hogy a Kjt. 46. § (8) bekezdés alkalmazására csak akkor van lehetőség, ha a kötelezettségszegés csekély súlyú és a tényállás tisztázott. Csekély súlyú általában a vétkes cselekmény, ha a magatartás vagy mulasztás enyhén gondatlan, továbbá a tényállás akkor tisztázott, ha nem igényel bizonyítást és az elkövető sem tagadja a kötelezettségszegés megtörténtét. A két feltételnek együtt és egyidőben kell fennállnia, mert akár egyik feltétel hiánya is kizárja a fegyelmi eljárás mellőzését. A közalkalmazottat a fegyelmi eljárás mellőzése esetén is meg kell hallgatni, erre a meghallgatásra a fegyelmi eljárás elrendelését követően kerülhet sor, amikor a közalkalmazottal közölni kell a terhére rótt magatartást.

A jelen tényállás szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója 2006. február 2-án határozatot hozott a fegyelmi eljárás elrendeléséről, egyben az ügy kivizsgálására az alperesnél személyzeti-munkaügyi főelőadóként dolgozót vizsgálóbiztosként kijelölve. A fegyelmi eljárás keretében a vizsgálóbiztos a felperest, mint fegyelmi eljárás alá vontat 2006. február 13-án hallgatta meg. A jegyzőkönyv tanúsítja, hogy a felperes nem érezte magát felelősnek a fegyelmi határozatban felhívottak tekintetében, tagadta a kötelezettségszegés megtörténtét. A fegyelmi eljárás keretében a vizsgáló 2006. február 15-én két tanút meghallgatott, így Sz. Z. rendőr alezredest és I. Zs. rendőr törzsszászlóst. Az eljárás során okiratok beszerzésére is sor került, így a fegyelmi eljárás anyagát képezi a felperes munkaköri leírása és annak kiegészítése, az orvosi vizsgálatot igazoló okiratok, telefonhívás részletező és számla.

Jegyzőkönyv tanúsítja, hogy a vizsgálóbiztos az eljárás alá vonttal a fegyelmi vizsgálat anyagát 2006. február 16-án ismertette. A vizsgálóbiztos az összefoglaló jelentését 2006. február 17-re keltezetten készítette el, amelyet a munkáltatói jogkör gyakorlója jóváhagyólag 2006. február 21-én írt alá. Ezt követően 2006. február 21-én keltezetten a munkáltatói jogkör gyakorlója a Kjt. 46. § (8) bekezdése alapján egyszerűsített eljárás keretében hozta meg a 30-59-6/2006.Fe. számú határozatát, amelyben megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta a felperest.

A másodfokú bíróság a fentiekben kiemelt bizonyított tényállási körülmények alapján állapította meg, hogy a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozatban felhívott közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettség vétkes megszegése körében a tényállás nem volt tisztázott, mert a fegyelmi eljárás alá vont felperes a kötelezettségszegés megtörténtét tagadta, a munkáltató részéről a tényállás tisztázása a fegyelmi eljárás körében bizonyítás lefolytatását igényelte. Ennek megtörténtét követően készült el az a vizsgálóbiztosi összefoglaló jelentés, amely a fegyelmi határozat alapját adta.

A Fővárosi Bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a bizonyított és nem vitás tényállásra tekintettel nem álltak fenn a Kjt. 46. § (8) bekezdésének feltételei, mert a törvényi szöveg szerint is és a hivatkozott EBH értelmezése szerint is a csekély súlyú kötelezettségzegésnek és a tisztázott tényállásnak is fenn kell állnia ahhoz, hogy az ügy érdeméről a fegyelmi eljárás megindítója a fegyelmi lefolytatása mellőzésével dönthessen.

Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezésben arra, hogy az alperes által követett eljárás és gyakorlat a Kjt. fegyelmi eljárást szabályozó garanciális szabályaiba ütközött (Kjt. 46-49. §-ai).

A Fővárosi Bíróság megállapította, hogy az alperes a fegyelmi határozatát olyan lényeges eljárási szabálysértéssel hozta meg, amely a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését eredményezte.

A Fővárosi Bíróság a megváltoztató döntését a Pp. 253. § (2) bekezdésére alapította.

A pervesztes alperes helyett az eljárás illetékét a személyes illetékmentességre figyelemmel az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § szerint.

A pernyertes felperesi oldalon perköltség igény nem merült fel, így ennek viselésére az alperest kötelezni nem kellett.

Budapest, 2007. június 27.

Dr. Zubovics Lászlóné sk.
a tanács elnöke

Mészárosné dr. Szabó Judit sk.
előadó bíró

Siposné dr. Takács Ágnes sk.
bíró